

Mál nr. 455/2021**M og
V vegna Innbústryggingar fjölskyldutryggingar.****Takmörkun ábyrgðar váttryggingafélags. Varúðarregla.****Gögn.**

Málskot móttakið 7. september og 13. desember 2021, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 24. janúar 2022.

Tölvupóstur M, dags. 14. febrúar 2022.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu sem fylgir gögnum málsins kemur fram að hinn 7. ágúst 2021 hafi verið tilkynnt um innbrot og þjófnað á heimili M, sem höfðu farið utan að morgni sama dags. Lýsing lögreglu af vettvangi var þannig að farið hafi verið inn um glugga á bílskúr en ekki hafi verið ákoma á gluggapósti og ályktun lögreglu af því var sú að glugginn hafi verið í ólæstri stöðu eða mögulega í opinni stöðu og engar krækjur hefðu verið að innanverðu. Einnig kemur fram að lögreglu virtist sem glugganum hefði verið kippt upp þannig að stormjárnfestingar hafi gefið sig. Á öðrum stað í lögregluskýrslu kemur fram að festing á glugga hafi verið losuð. Einnig kemur fram í skýrslu lögreglunnar að tilteknir einstaklingar hafi verið handteknir með muni frá heimili M og af gögnum málsins má ráða að eitthvað af munum hafi skilað sér til M. Einnig verður ekki annað ráðið af sömu gögnum en að V hafi greitt einhvers konar bætur til M vegna tjónsins gegn því að M héldi munum sem haldlagðir höfðu verið vegna rannsóknar lögreglu á málinu og M var einnig gefinn kostur á að krefjast bóta vegna mögulegrar áfallahjálpar.

Af málskoti verður ekki annað ráðið en að M krefjist þess að fá viðurkennda bótaskyldu vegna tjóns af völdum innbrots. M gerir ítarlega grein fyrir sínum sjónarmiðum varðani samskipti við lögreglu og V vegna málsins. Verður ekki annað séð af þeirri umfjöllun í gögnum frá M að hann telji að ályktanir sem dregnar hafi verið af aðstæðum á vettvangi hafi verið rangar hvað varðar það að gluggi hafi verið skilinn eftir opinn af hálfu M og telur að skilyrði um innbrot séu uppfyllt. M vísar einnig til upplýsinga sem aflað var hjá lásasmið um að hægt væri að pikka upp lás á hurð án ummerkja. Einnig gerir M grein fyrir viðskiptum sínum við V í fjölda ára og óánægju sinni með afgreiðslu V á málinu.

V telur í fyrsta lagi að vísa eigi máli M frá nefndinni þar sem það sé óljóst, illa upplýst og krafa M sé svo óskýr að málið sé ekki tækt til úrskurðar. Í öðru lagi vísar V til þess að gengið hafi verið frá samkomulagsbótum vegna málsins og V hafi ekki samþykkt að fjallað sé um bótafjárhæðir. Í þriðja lagi vísar V til þess að tjón M sé fullbætt með greiðslu samkomulagsbóta og að M hafi brotið gegn varúðarreglu í váttryggingarskilmálum, nánar til tekið gr. 3.5.5. þar sem koma fram eftirfarandi fyrir mæli til váttryggðra: „Læsa skal íbúðarhúsum [.....] og loka öllum gluggum og krækja aftur. Váttryggður skal sjá til þess að ekki sé skilið við ólæst íbúðarhúsnæði mannlaust.“ Af upplýsingum í lögregluskýrslu og skoðun starfsmanns V á heimili M verði ekki annað ráðið en að varúðarreglan hafi verið brotin og M hafi ekki sýnt fram á að hann eigi frekari rétt til bóta en sem nemur samkomulagsbótum sem þegar hafi verið greiddar.

Álit.

Ágreiningur í þessu máli lýtur að ýmsum þáttum í samskiptum M við V og lögreglu. Úrskurðarnefnd í váttryggingamálum starfar samkvæmt samþykktum sínum sem birtar eru með auglýsingu nr. 1090/2005 í B-deild Stjórnartíðinda og í 1. mgr. 3. gr. þeirra kemur fram að nefndin úrskurðar um ágreining um bótaskyldu milli málskotsaðila og váttryggingafélags. Í þessu máli verður málatilbúnaður M ekki skilinn öðruvísi en að hann krefjist staðfestingu á því að bótaskylda hafi verið fyrir hendi úr innbrotstryggingu fjölskyldutryggingar hans hjá V og að hann sé ekki sáttur við greiðslu frá V vegna málsins. Í afstöðu V til málskotsins kemur ekki með skýrum hætti fram að fallist hafi verið á slíka bótaskyldu með greiðslu bóta til M, en af ofangreindu verður ekki annað ráðið en að vart sé hægt að kalla þá greiðslu, sem greidd hafi verið af hálfu V, samkomulagsbætur, þar sem ekki verður séð af skrifum M að samkomulag hafi náðst um slíka greiðslu.

Ekki verður fallist á frávísunarkröfur V í málinu og telur nefndin unnt að úrskurða um bótaskyldu skv. fyrrnefndri 1. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir nefndina. Ljóst er hins vegar af afstöðu V til mögulegs ágreinings um bótafjárhæðir að félagið hefur ekki samþykkt að nefndin afgreiði slíkan ágreining. Í

2. mgr. 3. gr. samþykktá fyrir nefndina kemur fram að nefndin geti ekki úrskurðað um bótafjárhæðir nema með samþykki allra málsaðila og verður því ekki fjallað um slíkar fjárhæðir í þessum úrskurði. Hvað bótaskyldu varðar þá kemur fram í gr. 3.5 í váttryggingarskilmálum innbústryggingar fjölskyldutryggingar V að félagið greiði bætur vegna þjófnaðar, nánar tiltekið þjófnaðar úr íbúðarhúsnæði eða geymslu tilheyrandi lögheimili váttryggingartaka, sbr. gr 3.5.1. Í gr. 3.5.5. kemur fram varúðarregla sem felur í sér þau fyrirmæli til váttryggðs að hann læsa íbúðarhúsi og loka öllum gluggum og krækja aftur. Í sömu váttryggingarskilmálum áskilur V sér rétt til takmörkunar á ábyrgð ef farið er gegn varúðarreglu, sbr. 6. gr. skilmálanna, sbr. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.

Af gögnum málsins verður ekki annað séð en að hluta af innbúi M hafi verið stolið hinn 7. ágúst sl., þegar farið var inn á heimili hans. Slíkt tjón fellur undir þjófnað í skilningi gr. 3.5.1 í váttryggingaskilmálum. Sönnunarbyrði um að varúðarregla áður nefndrar gr. 3.5.5 hafi verið brotin hvílir á V. Af upplýsingum í lögregluskýrslu og öðrum gögnum málsins verður ekki annað ráðið en að aðferð þeirra sem fóru inn á heimili M hafi verið þannig að gluggi hafi verið opinn þannig að hægt hafi verið að kippa honum upp eða eftir atvikum losa festingar og verður að álykta af því að gluggi hafi ekki verið lokaður, eins og varúðarreglan gerir ráð fyrir. Í 26. gr. laga um váttryggingarsamninga kemur fram að þótt félagið geti samkvæmt þessari grein borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök váttryggðs, hvernig váttryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti. Varúðarregla um að hafa glugga lokaða er mikilvæg varúðarregla, sérstaklega þegar skilið er við heimili vegna ferðalaga íbúa þó ekki sé sýnt að sök M hafi verið veruleg vegna frágangsins. Af öllum aðstæðum virtum telst V geta takmarkað bótaskyldu við 50% af heildartjóni M vegna þjófnaðarins.

Eins og áður segir getur nefndin ekki fjallað um bótafjárhæðir þar sem samþykki V liggur ekki fyrir vegna þess. Ekki verður því fullyrt hvort tjón M sé að fullu bætt með þeirri greiðslu sem V greiddi til M vegna málsins.

Niðurstaða.

Viðurkennd er bótaskylda m.v. 50% af heildartjóni úr innbústryggingu fjölskyldutryggingar M hjá V vegna þjófnaðartjóns.

Reykjavík, 8. mars 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir